Nu încerca să fugi de tine

On Mai 20, 2016

Afirmă-ți fidelitatea față de exigențele unei gândiri autonome, rămânând devotat valorilor comunicării cu tine însuți la un nivel mai înalt.

Exista în mine un soi de curiozitate dezagreabilă, ca un vârf de săgeată otrăvit, transformându-se tot mai mult în suferință. O cădere perpetuă într-o stare de conectare la un soi de știință ocultă, referitor la o putere omniprezentă cu care aveam o legătură specială, pe care încercam s-o manevrez, s-o depășesc cu puterea acelui suflu inspirație al pictorului înzestrat cu darul de a reda lumea în nemărginirea ei.

Într-un fel, îmi examinam existența prin manifestarea unor întrebări pe care mi le puneam adesea: Ce pot cunoaște despre ceva îndepărtat? Prin lentila cărei puteri superioare de înțelegere aș fi putut găsi punctul de convergență cu această stranie materie? Prin intensitatea cărui câmp de valori aș fi putut explica, ca pe un indiciu al găsirii unor noi legi de evoluție, ieșirea din decorul spațiului meu interior?

Dar așteptarea unor răspunsuri nu întâlnea nimic la capătul ei.

Pentru că dorința de a afla adevărul era mobilul gândirii mele și al tuturor faptelor care o precedau, cu ea trebuia să pornesc în marea căutare, de la acest punct de vedere, încercând să-mi dau seama dacă depindeam de valorile ce există independent de cineva sau ceva, de vreo forță mai presus de mine. Dar, în primul rând, ca orice om devotat unei gândiri științifice, trebuia să rămân devotat valorilor unei comunicări cu mine însumi.

Leadership: Te atașezi unei continue provocări la luptă împotriva unei forțe mai presus de tine, pe care o suporți având tu însuți o criză de autoritate?

Lupta pe care o duceam era parcă împotriva unui reducționism al complexității conținutului ontologic și a unei narațiuni unilaterale pierdută în contemplarea aceleiași realități. Oare devenisem obiectul stimulării descoperirii de sine, sau o mărturie a facultății de a fi determinabil în altcineva sau ceva? Tocmai de aceea îndrăznesc să-mi dau deseori un sfat, uimind poate pe cei ce mă înțeleg, care mă va scuti de o nesuferită refugiere într-o situație regresivă, de care-mi este silă. Iată-l:

Fii întotdeauna atent la ceea ce te înrobește prin dependență și-ți poruncește să trăiești cu nevoia de a te compara prin enigma ce o reprezintă !

Atinsesem astfel coarda invizibilă a neputinței de a înțelege ceea ce se săvârșește prin intermediul rațiunii care nu există decât pentru a explica o consecință finală, din perspectiva închiderii în mine. Intens, simțeam suferința prin care trecea eroina romanului lui John Fowles, claustrată într-o încăpere îngustă de un colecționar de fluturi.

"Îmi este inferior din absolut toate punctele de vedere. Singura lui superioritate constă în puterea de a mă ține aici. Altă putere nu are. Nu poate nici să se poarte, nici să vorbească, nici să facă orice altceva mai bine decât mine - nici pe departe - așa că va continua să rămână Bătrânul Mării până când, cumva, am să reușesc să scap de el."

Curiozitatea este o parte a neputinței de a-ți da seama cine ești, care se instalează atunci

când încerci să te atașezi unei continue provocări la luptă împotriva unei forțe mai presus de tine, pe care o suporți având tu însuți o criză de autoritate. De fapt, o asemenea criză se instalează atunci când cineva sau ceva încearcă să pună stăpânire pe viața ta, iar Egoul nu suportă înfrângerea de a fi trecut într-o stare de inutilitate, deci atunci când gândirea ta nu are acces la adevărurile unei lumi pe care crezi că o cunoști.

Leadership: Te afli în prezența unui "Ego" care însetat de propria importanță și-a îmbogățit memoria cu un vast material informațional cules de pe urma unei gândiri care se străduiește să dezvăluie totul a priori?

Întreabă-l pe Dumnezeu cine este El, iar semnul întrebării se va întoarce ca un bumerang spre tine: Cine ești tu? Vei reuși să scapi de El, doar atunci când vei reuși să fugi de tine.

Iată menirea unui om care experimentează *„ I'll find myself in the endless oceans of my mind "*: să clarifice acea neclaritate dintre ceea ce există în realitate și ceea ce nu există, dar pune în ordine existența lui.

Această neclaritate confirmă interesul tău pentru câștigarea unei anumite autorități asupra propriei ființe din punct de vedere al suportului pe care îl oferă adevărul suprem: în momentul în care te compari cu ceva sau cineva aflat deasupra înțelegerii tale, de care ajungi să depinzi, începi să te ridici deasupra nivelului tău de referință.

O gândire care se străduiește să dezvăluie totul a priori este o variantă de acceptare a unei succesiuni de gânduri, emoții, senzații și credințe, în scopul producerii unei revelații care să schimbe perspectiva despre lumea din jur.

Nu încerca să fugi de tine este îndemnul îl aud din ce în ce mai des rostit de către oamenii cu calități de lider.

Leadershipul este o știință care are nevoie de atestările unui adevăr suprem care te întregește, pentru a se putea dezvolta prin prisma actului de a te apropia de ceea ce nu cunoști.

Pentru a face din leadership un ansamblu de cunoaștere care să includă ca piesa dominantă o rațiune bazată pe experiența abordării dependenței de o forță mai presus de tine, în căutarea asiduă a unui adevăr pe care-l simți, dar nu-l poți exprima, trebuie să fructifici avantajul de a fi prizonierul unui moment de răscruce. Atunci când simți nevoia unei comparații care să dea naștere unui ego mai puternic, o identitate creată la care nu mai vrei să renunți.

Source: https://neculaifantanaru.com/nu-incerca-sa-fugi-de-tine.html